

ВЕЛИКА БУКА

и јарке боје

„Зашто Небески
Отац не уклони
гласне звукове?”
упитала је Шарлот.

Хедер Саливен

(Засновано на истинитој причи)

Ова прича се одиграла у САД-у.

Шарлот је мрзела гласне звукове! Није јој се свиђало како звуци делују на њене уши или јој одзвањају у глави. Чак и када је знала да је безбедна, и даље је била напета када су аутомобили шкрипали, публика клицала или ударили бубњеви.

И Шарлот *сигурно* није волела ватромет!

Њена породица је покушала да учини много тога да је утеши када је било гласних звукова. Тата јој је купио специјалне штитнике за уши да блокирају буку. Када би грмело, мама би се завукла са њом испод покривача. Шарлот се такође молила за помоћ да се не плаши.

Све то је помагало. Али гласни звукови су је и даље плашили.

„Вечерас идемо на посебан ватромет у парку”, мама је рекла Шарлот. Да ли желиш да идеш?

Шарлот се намрштила. „Али ватромет је прегласан.”

„Сада када си старија, ватромет би можда било забавније гледати”, рекла је мама. „Све твоје другарице ће бити тамо. Можемо чак да понесемо и твоје посебне штитнике за уши. Мислиш ли да можеш покушати?”

Шарлот је уздахнула. „Добро. Мислим да ћу покушати.”

Ватромет у парку почео је савршено. Шарлот и њене другарице трчале су по трави, делиле слаткише и играле игрице. Убрзо се небо смрачило. Шарлот је села и навукла штитнике за уши док је нервозно гледала у небо.

БУМ! БУМ! Краш!

Шарлотино срце је брже закуцало, и стезало је у грудима. Скочила је и покушала да побегне од буке свуда око себе.

Мама је потрчала за Шарлот и зграбила је. Поново су сале, а мама ју је чврсто загрлила. Сузе су текле низ Шарлотино лице.

„Жао ми је што те је то уплашило”, рекла је мама. „Ту сам. Хајде да се усредсредимо на боје како не би толико примећивала звук. Шта видиш?”

Шарлот је дубоко удахнула. „Видим и златно, и црвено и зелено.

„Сада употреби нос”, рекла је мама. „Шта осећаш?”

„Осећам мирис дима и траве”, рекла је Шарлот. „И кокице!”

„Која друга чула тренутно можеш да користиш?”

Шарлот је затворила очи. „Осећам. Када ватромет експлодира, могу да осетим дрхтање у грудима.”

„Можеш ли да осетиш неки укус?” упитала је мама.

Шарлот је исплазила језик. „Не могу да осетим укус ватромета.” насмешила се.

Све то је подстакло радозналост код Шарлот. *Како људи праве различите боје? питала се. Зашто вајромеј експлодира? Како праве различите облике?* Ватромет сада није изгледао тако страшно.

„Мама, ватромет је невероватан!” рекла је Шарлот.

Док је мама те ноћи стављала Шарлот у кревет, Шарлот је питала: „Зашто Небески Отац не услиши моје молитве када Га замолим да уклони гласне звукове?”

Мама се на тренутак замислила. „Небески Отац не уклања увек оно што је страшно”, рекла је она. „Али понекад нам Он помаже да ствари видимо на другачији начин или нам даје људе који могу да нас утеше.”

„Овако како ми је помогао вечерас!” рекла је Шарлот.

„Тако је!” Мама се насмешила. „Ишла си на ватромет иако си се плашила. Тада је Небески Отац умирио твоје страхе. Такође ти је помогао да видиш лепоту ватромета користећи своја друга чула.”

Шарлот је помислила на јарке боје на небу и осмехнула се. И даље није волела гласне звукове. И даље су је плашили. Али знала је да јој Небески Отац увек може помоћи да буде храбра. ●

„Не бој се, јер сам ја с тобом”
(Исаија 41:10).